N°. 90. A°. 1837.

ZATURDAG, den 11den NOVEMBER.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 8 November 1837.*

Alzoo de navolgende Personen zich bij rekeste aan het Gouvernement Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

BIENVENUE van VAN ONNA, voor de Slavin *Hendrietta;* hem in eigendom toebehoorende.

HENDRICUS THIMOTEUS SCHEEN, voor de Slavin *Asia;* hem in eigendom toebehoorende.

JOHANNIS GEORGE VIEIRA, voor de Slavin *Lucia;* hem in eigendom toebehoorende.

JAN OOGSTMAN, voor de Slavin *Esther;* hem in eigendom toebehoorende.

ELISABETH van MARIANA DA COSTA, voor den Slaaf *Christiaan;* haar in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Procureur Generaal als belast met de waarneming van het Gouvernement Generaal, heeft goedgevonden, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen

Extracten uit de NEDERLANDSCHE COURANTEN, *tot en met den* 8sten *September* 1837.

Frankrijk.

PARIJS, 5 September.

Omtrent de muiterij te Pampeluna, die den dood des generaals *Saarsfield* ten gevolgt heeft gehad, verneemt men de volgende bijzonderheden. Den 26sten des morgens hebben eenige bataillions van het tirailleur-regiment *Isabella II* en een eskadron ruiterij, tusschen 7 en 800 man sterk, hunne kantonnementen in den omtrek van Pampeluna verlaten en zich, onder bevel van den kolonel *D. Leon Iriarte*, in de beste orde aan de poorten dier sterkte vertoond. Dadelijk echter van voorkomen veranderende, hebben zij de wacht, overrompeld, en na alle de posten der stad te hebben bezet, zich in dezelve gevestigd. De overheden hebben zich vervolgens dadelijk op het raadhuis vereenigd en den kolonel *Iriarte*, benevens den anderen hoofdofficieren verklaring van hun gedrag doen vragen. Deze hebben geantwoord dat zij geenszins verantwoordelijk waren voor hunne eigene handelingen; de onderofficieren hunner korpsen hadden zich des morgens van hunne personen meester gemaakt, en hun niet weder in vrijheid willen stellen dan onder belofte dat zij hunne korpsen naar Pampeluna zouden voeren, om daar de achterstallige soldij te vorderen, waartoe zij zich eindelijk genoodzaakt hadden gezien. Daarop ontbood men de onderofficieren, die zich gezamenlijk vertoonden, en op eene verregaand onbeschoften toon antwoorden, dat zoo men hun van de drie maanden achterstallige soldij er eene betaalde, zij zich tevreden zouden houden, en de rust zouden handhaven. De overheden bewilligden in dit verzoek; maar dadelijk bleek het, dat het doel der menners niet bereikt was, daar zij een oogenblik later terugkwamen om te verklaren, dat zij geen het minste vertrouwen in de overheid van Pampeluna stelden, en dat het hun wil was dat zij vervangen zouden worden, waarop zij werkelijk de regering der stad in handen van den kolonel der altillerie *Lapirra* stelden. Middelerwijl hadden eenige patrouilles van het tirailleur-regiment de voornaamste ingezetenen der stad, waaronder ook de generaal *Saarsfield*, die zich vreedzaam in hunne woningen ophielden, gevangen genomen. De nieuw benoemde gouverneur wist echter de voorloopige in vrijheid stelling dier voorname personen, van de oproerlingen te verkrijgen; maar de welligt goede bedoeling van dezen ging geheel verloren, daar de meesten hunner, op den terugweg naar hunne woningen, door de muitelingen werden vermoord, onder anderen de generaal *Saarsfield* op het midden van het plein van Castillo, en de kolonel *Mendivil* in zijn eigen huis. Zoo de fransche kolonel *de Senilhes* in de stad tegenwoordig ware geweest, zou hem hetzelfde lot hebben getroffen. Terwijl deze gruweldaden gepleegd werden, had zich eene nieuwe deputatie van onder-officiers op het raadhuis bij de aldaar verbleven hoofden des bestuurs vertoond, en op andere voorwaarden dan de betaling van eene maand soldij aangedrongen, zeggende dat zij eene commissie hadden benoemd om deswege met het bestuur overeen te komen: doch op dat oogenblik was de verwarring tot zulk een hoogte geklommen, dat een deel der regeringsleden, voor een gelijk lot als ongelukkige slagtoffers die pas gevallen waren dat der vreezende, de vlugt nam en het veld aan de oproerlingen ruimde. Deze hebben dadelijk eene heffing van 100,000 fr. uitgeschreven. — Men verzekert dat deze wanorde veertien dagen te voren reeds is voorzien geworden; en de kolonel *Mendivill* eenigen zijner vrienden, die hij oordeelde gevaar te loopen, aangeraden heeft om naar Frankrijk te vlugten, zeggende dat hij zijn post niet verlaten, ofschoon het vooruitzigt hebbende van het slagtoffer der dolzinnigen te zullen worden.

Een gevolg van al die ongeregeldheden is, dat er een aantal onafhankelijke benden, zamengesteld uit soldaten van het constitutionele leger afkomstig, rondzwerven, alles plunderende en ombrengende, wat hun voorkomt; terwijl zij hun verblijf vestigen in de bergachtige streek ten zuidwesten van Pampeluna, die vroeger het tooneel van de heldhaftige daden van *Mina* gedurende den onafhankelijkheids-oorlog, was.

Duitschland.

FRANKFORT, 2 September.

Uit Hanover wordt het volgende geschreven: Men weet thans, dat Koning *Ernst August*, toen hij Engeland verliet, om den troon van Hanover te beklimmen, plan had, om den graaf *Munster*, dien hij persoonlijk sinds eene lange reeks van jaren kende, en met wien hij te Londen veel omgang had gehad, weder aan het staatsroer te stellen, en hem in hoedanigheid van eersten en kabinets minister aan het hoofd van het staatsbewind te plaatsen. De Koning had, als geboren Engelschman, slechts onduidelijke begrippen van de Duitsche gesteldheid en omstandigheden, en ook zijn gedurig verblijf te Berlijn kon weinig medewerken om hem in dit opzigt kennis te verschaffen, om dat hij als hertog van Cumberland, zoo lang het vooruitzigt van op den Hanoverschen troon te komen nog niet nabij was, wel geene roeping zal gevoeld hebben, om zich die kennis eigen te maken. Daarbij leed hij veel aan zwakheid van oogen, was zelfs eenen geruimen tijd van het gebruik der oogen genoegzaam verstoken, en in het gevaar, van blind te worden zoodat hij zich nooit veel met lectuur kon afgeven, hoewel hij Duitsch verstaat, ofschoon hij het niet vloeijend spreekt. Hij had derhalve, toen hij in Hanover kwam, allezins eenen man noodig, die met de omstandigheden dezes lands bekend was, en zulk een man was zonder twijfel de graaf *van Munster*. Dan deze maakte zwarigheid, op nieuw in staatsdienst te treden, deels wegens zijnen gevorderden ouderdom, deels omdat hij het zelf met het belang des nieuwen Konings niet overeenkomstig achtte, om het bestuur der staatszaken over te nemen, daar hij wist vele tegenstanders in het land te hebben. Hij sloeg deswege tot den hem toegedachten post eenen zijner verwanten voor, den tegenwoordigen kabinetsminister *van Scheele*. Van dezen is het bekende manifest van 5 Julij afkomstig; doch de graaf *van Munster* schijnt hetzelve dadelijk te hebben afgekeurd. Ook van den zoon van den heer *van Scheele*, die in het kabinet des Konings als secretaris aangesteld is, hoort men, dat hij met de gevoelens van zijnen vader geenszins overeenstemt. Wat den Koning zelf en zijne persoonlijke gevoelens betreft, daarvan weet men, dat hij noch in Engeland, noch bij zijne aankomst in Hanover er aan dacht, eene revolutie van boven af in zijn Koningrijk te beginnen, maar alleen verbeteringen voor had, die men hem als weldadig en heilzaam voor het land opgegeven had. Dat de Koning naar een met de Tories in Engeland, namelijk met eenen der tegenwoordige hoofdaanvoerders, lord *Lijndhurst*, afgesproken plan te werk zou gegaan zijn, is eene geheel ongegronde meening. Even ongegrond is het, dat de Koning in eenigerlei overeenstemming met vreemde kabinetten op het vaste land zou zijn te werk gegaan. Z. M. heeft, onbekend met de omstandigheden in Hanover en de wenschen en behoeften zijner onderdanen, blootelijk bij de bedoelde maatregelen de raadgevingen van zijnen kabinetsminister gevolgd. Ook heeft de Koning in het oordeel der commissie van Constitutie niet willen berusten, maar eene rijpe en grondige overweging van eenen regtsgeleerde in deze zaak verlangd. De heer Dr *Leist*, directeur van de justitie kanselarij te Stade, is met deze taak belast.

TOEKOMST.

De tijd genaakt, waarop van lieverlede alles, wat in 1830 baldadig werd omgekeerd, wederom wordt opgerigt; en de verloochende beginselen op nieuw geëerd

worden, om des te getrouwer aanklevers en des te meerdere belijders derzelve te verwerven. Tot dit gevoelen worden wij gebragt door het geen wij tegenwoordig in Europa zien gebeuren; en wel vooral in twee gedeelten van hetzelve die lijnregt strijdige beginselen in het staatkundige zijn toegedaan. Terwijl wij aan den eenen kant de Noordsche mogendheden den onberaden stap des Hanoverschen konings zien afkeuren; die, welke zijne persoonlijke bedoelingen ook mogen geweest zijn, altijd den blaam op zich geladen heeft, van geenen eerbied voor eene bezworene staatsregeling te hebben, die hij als troonopvolger verpligt was te erkennen, omdat hij krachtens dezelve den troon beklom; vrij om daarin naderhand *met gemeen overleg* verbeteringen aan te brengen; terwijl wij met gerustheid de drijfveeren dier afkeurende handelingen meenen te mogen zoeken in eene behoefte naar rust en in regtmatige vrees voor beroeringen in het hart van Europa, zoo noode bedwongen sedert 1830, — zien wij het op de omwentelingsbaan snel voortgeschreden Engeland eensslags eene andere wending aannemen, verschrikt van aan den leiband der radikale hervormers den afgrond des verderfs zoo nabij gekomen te zijn. Immers de verkiezingen zijn, zoo al de meerderheid van getale grooter is voor de hervormers dan voor de conservateurs, echter nadeelig voor de radikalen en hebben de conservateurs bij de whig-partij de noodzakelijkheid doen inzien, om door eene gemeenschappelijke toegevendheid het land voor tweespalt te bewaren; en door afschaffing van misbruiken, en de billijke regeling der gevolgen van de staatkundige emancipatie voor te komen dat het landsbestuur niet valle in de handen der radikalen of het ministerie niet gehouden zij langer *O'Connell* naar de oogen te zien. Binnenslands dit beoogende, ontveinst men zich in Engeland het hatelijke der rol niet meer welke het tegenwoordige ministerie, 't welk noodwendig zal gewijzigd worden, thans aan Engeland buitenslands oplegt. Dan te gelijker tijd zien wij ook Frankrijk met mannenkracht oprecijen tegen den geweldigen stroom die het naar de revolutien wil terugslepen; en het is, schoon nog geenszins behouden, echter thans in staat om met grooter kracht dat geweld te keer gaan. Sedert het verleenen der amnestie is er eene meer en meer verzoenende staatkunde gevolgd, gepaard aan eene kracht-ontwikkeling tot fnuiking der partijen; waardoor de nog niet gegrondveste troon van koning *Lodewyk Philips* alleen wortelen kan. Dit is misschien noch de berekening der legitimisten in Frankrijk, noch die van enkele mogendheden van Europa; en daarom wordt er zoo veel gesmaald op dat leger van intendanten der politie, een noodzakelijk kwaad voor elke regering bij een zedelijk verbasterd volk, hetwelk nog niet geheel teruggekomen is van den zwijmeldrank der revolutie van 1789, en die het goede niet heeft weten te scheiden van het kwade, hetwelk beide door die groote gebeurtenis voortgebragt is. Bovendien verlaat Frankrijk het revolutionnaire Spanje; want het is deszelfs belang niet, om de revolutie in de nabijheid te zien woelen. Hoe het zij, de meest in Europa vermogende mogendheden komen alle langs verschillende wegen op den grooten kruisweg, waar orde den verder te volgen weg aanwijst; en daarom gelooven wij dat hetgeen tot heden toe duister was aan den staatkundigen hemel, welligt spoedig verhelderen zal, ten beste der volken.

Advertentien.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 9den dezer, het Schip *Agenoria*, Kapt. W. VAN DER KOLFF, van *Rotterdam*, hebbende 70 dagen reis; Passagier: de Heer H. TYNDALL.

Idem, de Nederlandsche Sloep *Trafalger*, Kapt. J. H. THOMAS, van *Coronie* laatst van *Saramacca*, hebbende 3 dagen reis; Passagiers: de Heeren J. H. CONZEE, J. WILKENS, R. TAYLOR, A. RICKETS en Mejufvrouw A. C. KUP, benevens de Slaven *Evin, Steba, Fortuin, Chanci* en *Christina*.

In *Texel* gearriveerd:

Den 13den September, het Schip *de jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. TJEBBES. — Idem, het Schip *Minerva*, Kapt. J. J. KIERS. — Idem, het Schip *Paramaribo*, Kapt. H. L. KAYSER. Allen van hier.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van B O O N & C°.